

AANBEVELINGEN

AANBEVELING VAN DE RAAD

van 13 juli 2010

betreffende de globale richtsnoeren voor het economische beleid van de lidstaten en de Unie

(2010/410/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op artikel 121, lid 2,

Gezien de aanbeveling van de Commissie,

Gezien de conclusies van de Europese Raad,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens het Verdrag dienen de lidstaten hun economische beleid te beschouwen als een aangelegenheid van gemeenschappelijk belang en dit beleid in het kader van de Raad te coördineren. In overeenstemming met de Verdragsbepalingen heeft de Europese Unie coördinatie-instrumenten ontwikkeld en ingevoerd voor het begrotingsbeleid (het stabiliteits- en groeipact) en het macrostructurele beleid.
- (2) Volgens het Verdrag dient de Raad werkgelegenheidsrichtsnoeren en globale richtsnoeren voor het economische beleid vast te stellen teneinde het beleid van de lidstaten aan te sturen.
- (3) De Lissabonstrategie, die in 2000 is gestart, beruiste op het inzicht dat de Europese Unie haar werkgelegenheid, productiviteit en concurrentievermogen moest opvoeren en daarbij haar sociale cohesie moest versterken, gezien de wereldwijde concurrentie, de technologische veranderingen, de milieuproblemen en de vergrijzing. De Lissabonstrategie is opnieuw gestart in 2005, na een tussentijdse evaluatie die leidde tot een sterker accent op groei en op meer en betere banen.
- (4) De Lissabonstrategie voor groei en werkgelegenheid heeft bijgedragen tot een consensus over de algemene richting waarin het economische en werkgelegenheidsbeleid van de Unie zich moet ontwikkelen. In het kader van de strategie heeft de Raad in 2005 ⁽¹⁾ zowel globale richtsnoeren voor het economische beleid als werkgelegenheidsrichtsnoeren vastgesteld, en deze in 2008 ⁽²⁾ aangepast. Deze 24 richtsnoeren lagen ten grondslag aan de nationale hervormingsprogramma's en omvatten de belangrijkste prioriteiten voor de macro-economische, micro-economische en arbeidsmarkthervormingen voor de Unie als geheel. De ervaring wijst echter uit dat de prioriteiten in de richtsnoeren niet duidelijk genoeg waren

en dat de dwarsverbanden hechter hadden kunnen zijn. Dit beperkte de impact van de richtsnoeren op de nationale beleidsvorming.

- (5) Door de in 2008 begonnen financiële en economische crisis zijn de werkgelegenheid en het productiepotentieel sterk gedaald en zijn de overheidsfinanciën enorm verslechterd. Mede door het Europese economische herstelplan ⁽³⁾ hebben de lidstaten echter het hoofd kunnen bieden aan de crisis — dankzij onder meer een gecoördineerde begrotingsstimulans, met de euro als anker voor macro-economische stabiliteit. De crisis heeft dan ook duidelijk gemaakt dat krachtiger en doelmatiger coördinatie van het economische beleid op het niveau van de Unie goede resultaten oplevert. De crisis heeft ook laten zien dat de economieën en arbeidsmarkten van de lidstaten onderling nauw vervlochten zijn.
- (6) De Commissie heeft voorgesteld om voor de komende tien jaar een nieuwe strategie vast te stellen. Deze Europa 2020-strategie ⁽⁴⁾ moet de Unie in staat stellen sterker uit de crisis tevoorschijn te komen en haar economie af te stemmen op slimme, duurzame en inclusieve groei. Uitgangspunt voor het beleid van de lidstaten, met inachtneming van hun uiteenlopende uitgangspunten en nationale omstandigheden, en van de Unie zijn de gedeelde doelstellingen, die in de vorm van vijf centrale streefcijfers zijn vervat in de desbetreffende richtsnoeren. De lidstaten dienen alles in het werk te stellen om de nationale streefcijfers te halen en belemmeringen voor groei weg te nemen.
- (7) Als onderdeel van bredere „exitstrategieën” voor de economische crisis dienen de lidstaten ambitieuze hervormingsprogramma's uit te voeren, om voor macro-economische stabiliteit te zorgen, de overheidsfinanciën op lange termijn op orde te kunnen houden, het concurrentievermogen op te voeren, macro-economische onevenwichtigheden terug te dringen en de arbeidsmarktprestaties te verbeteren. Wanneer het herstel bestendig blijkt, dienen de tijdelijke crisismaatregelen, waar mogelijk, op gecoördineerde wijze te worden ingetrokken. De afbouw van de begrotingsstimulans moet in het kader van het groei- en stabiliteitspact worden doorgevoerd en gecoördineerd.

⁽¹⁾ COM(2005) 141.

⁽²⁾ COM(2007) 803.

⁽³⁾ COM(2009) 615 van 19.11.2009.

⁽⁴⁾ COM(2010) 2020 van 3.3.2010.

- (8) Binnen de Europa 2020-strategie dienen de lidstaten en de Unie hervormingen ten uitvoer te leggen die gericht zijn op „slimme groei”, ofwel groei aangedreven door kennis en innovatie. Teneinde innovatie en kennisoverdracht in de hele Unie te stimuleren, dienen deze hervormingen de kwaliteit van het onderwijs te verhogen, iedereen toegang tot scholing te bieden, en de onderzoeks- en bedrijfsresultaten te verbeteren en de regelgeving verder te verbeteren. Zij dienen het ondernemerschap te bevorderen en creatieve ideeën te helpen omzetten in innovatieve producten, diensten en processen die groei, kwaliteitsbanen en zowel territoriale, economische als sociale cohesie opleveren en die Europese en mondiale maatschappelijke problemen doeltreffender oplossen. Hierbij komt het erop aan optimaal gebruik te maken van informatie- en communicatietechnologie.
- (9) Het beleid van de Unie en van de lidstaten dient, mede door middel van hun hervormingsprogramma's, op „duurzame groei” gericht te zijn. Voor duurzame groei dient economische groei te worden losgekoppeld van het gebruik van hulpbronnen, dient een duurzame, competitieve economie te worden opgebouwd waarin efficiënt met energie, mensen en middelen wordt omgegaan, dienen kosten en baten billijk te worden verdeeld, en dient in de race om de ontwikkeling van nieuwe processen en (onder meer groene) technologieën te worden gebruikgemaakt van de leidende positie van Europa. De lidstaten en de Unie dienen de nodige hervormingen ten uitvoer te leggen om de uitstoot van broeikasgassen te beperken en hulpbronnen efficiënt te gebruiken, waarmee schade aan het milieu en verlies van biodiversiteit worden tegengegaan. Ook dienen zij het ondernemingsklimaat te bevorderen, groene werkgelegenheid te stimuleren en hun industriële basis te helpen moderniseren.
- (10) Ten slotte dienen de lidstaten en de Unie met hun hervormingsprogramma's ook „inclusieve groei” na te streven. Inclusieve groei veronderstelt een hechte samenleving waarin mensen de kans krijgen om zich voor te bereiden op en om te gaan met verandering, zodat zij actief kunnen deelnemen aan het sociale en economische leven. De hervormingen van de lidstaten dienen dan ook te waarborgen dat iedereen zijn leven lang kansen en mogelijkheden krijgt, zodat armoede en sociale uitsluiting worden tegengegaan, door drempels voor arbeidsparticipatie weg te nemen voor met name vrouwen, oudere werknemers, jongeren, gehandicapten en legale migranten.
- Bij al deze beleidsmaatregelen moeten zij rekening houden met het genderperspectief. Ook moeten zij verzekeren dat economische groei alle burgers en alle regio's ten goede komt. De hervormingsprogramma's van de lidstaten dienen er dan ook bovenal voor te zorgen dat de arbeidsmarkten doeltreffend functioneren, door te investeren in arbeidsmobiliteit, in de ontwikkeling van de juiste vaardigheden en in betere arbeidsvoorwaarden, en door segmentering, structurele werkloosheid en inactiviteit terug te dringen; tegelijkertijd zijn passende en houdbare sociale zekerheid en actieve integratie geboden voor de bestrijding van armoede, terwijl tegelijkertijd de overeengekomen begrotingsconsolidatie moet worden uitgevoerd.
- (11) Het is essentieel dat de lidstaten en de Unie zich nog meer inzetten voor een betere regelgeving, vooral voor Europese ondernemingen. Door hun slimme regelgeving te versterken moeten de lidstaten en de Unie garanderen dat de wetgeving weldoordacht is, in verhouding staat tot het doel, regelmatig geëvalueerd wordt en geen onnodige lasten met zich meebrengt. Het verminderen van de oogde administratieve lasten blijft een prioriteit.
- (12) De Unie en de lidstaten kunnen met hun structurele hervormingen daadwerkelijk groei en werkgelegenheid creëren door het mondiale concurrentievermogen van de Unie te versterken, de Europese export nieuwe mogelijkheden te verschaffen en concurrerende toegang te bieden tot de belangrijkste importgoederen. Bij de hervormingen dient dan ook rekening te worden gehouden met de gevolgen voor het concurrentievermogen, teneinde de Europese groei via open en eerlijke wereldmarkten te bevorderen.
- (13) De Europa 2020-strategie moet worden gebaseerd op een aantal geïntegreerde Europese en nationale beleidslijnen, die de lidstaten en de Unie onverkort en gelijktijdig ten uitvoer dienen te leggen, om de positieve spill-overeffecten van gecoördineerde structurele hervormingen te bereiken, alsmede een samenhangende bijdrage van het Europese beleid aan de doelstellingen van de strategie, met inachtneming van de nationale beginposities.
- (14) Hoewel deze richtsnoeren gericht zijn tot de lidstaten en de Europese Unie, dient de Europa 2020-strategie ten uitvoer te worden gelegd in partnerschap met alle nationale, regionale en lokale autoriteiten, in nauwe samenwerking met de parlementen, de sociale partners en de vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld, die moeten worden betrokken bij het uitwerken en uitvoeren van de nationale hervormingsprogramma's en bij de algemene berichtgeving over de strategie.
- (15) In de Europa 2020-strategie hebben de 24 eerdere richtsnoeren plaatsgemaakt voor een kleiner aantal richtsnoeren, die werkgelegenheid en brede economische beleidskwesties op coherente wijze benaderen. De richtsnoeren voor het economische beleid van de lidstaten en van de Unie, opgenomen als bijlage bij deze aanbeveling, hangen wezenlijk samen met de ter zake doende richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid. Samen vormen zij de geïntegreerde richtsnoeren van Europa 2020.

(16) Deze nieuwe geïntegreerde richtsnoeren stemmen overeen met de conclusies van de Europese Raad. Aan de hand van deze richtsnoeren kunnen de lidstaten op samenhangende wijze en in overeenstemming met het groei- en stabiliteitspact hun nationale hervormingsprogramma's opstellen en hervormingen doorvoeren. De richtsnoeren vormen de basis voor landenspecifieke aanbevelingen die de Raad tot de lidstaten kan richten, of, in het geval van de globale richtsnoeren voor het economische beleid, voor beleidswaarschuwingen die de Commissie kan geven ingeval de respectieve landenspecifieke aanbevelingen onvoldoende gevolg krijgen.

(17) Deze richtsnoeren dienen tot 2014 grotendeels stabiel te blijven, zodat alle aandacht kan uitgaan naar de uitvoering,

BEVEELT AAN:

1. De lidstaten en, indien nodig, de Europese Unie, dienen bij hun economische beleid rekening te houden met de in de bijlage opgenomen richtsnoeren.
2. De lidstaten dienen nationale hervormingsprogramma's op te stellen die in overeenstemming zijn met de „Geïntegreerde richtsnoeren van Europa 2020”.

Gedaan te Brussel, 13 juli 2010.

Voor de Raad

De voorzitter

D. REYNDEERS